

Evanjeliu na piaty deň oktávy Narodenia Pána

Komentár evanjelia na piaty deň oktávy Narodenia Pána. „Teraz prepustíš, Pane, svojho služobníka v pokoji podľa svojho slova, lebo moje oči uvideli tvoju spásu.“ Tak ako Simeon, aj my môžeme byť „zlodejmi“ nádeje, „kradnúť“ kúsočky Neba, ako hovoril svätý Josemaría, pre tých, ktorí prežívajú ťažké chvíle.

Evanjeliu (Lk 2, 22-35)

Keď uplynuli podľa Mojžišovho zákona dni ich očisťovania, priniesli

ho do Jeruzalema, aby ho predstavili Pánovi, ako je napísané v Pánovom zákone: „Všetko mužského rodu, čo otvára lono matky, bude zasvätené Pánovi,“ a aby obetovali, ako káže Pánov zákon, pár hrdličiek alebo dva holúbky.

V Jeruzaleme žil vtedy muž, menom Simeon, človek spravodlivý a nábožný, ktorý očakával potechu Izraela, a Duch Svätý bol na ňom. Jemu Duch Svätý vyjavil, že neumrie, kým neuvidí Pánovho Mesiáša. Z vnuknutia Ducha prišiel do chrámu. A keď rodičia prinášali dieťa Ježiša, aby splnili, čo o ňom predpisoval zákon, vzal ho aj on do svojho náručia a velebil Boha slovami:

„Teraz prepustíš, Pane, svojho služobníka

v pokoji podľa svojho slova,

lebo moje oči uvideli

tvoju spásu,
ktorú si pripravil
pred tvárou všetkých národov:
svetlo na osvietenie pohanov
a slávu Izraela, tvojho ľudu.“

Jeho otec a matka divili sa tomu, čo
sa o ňom hovorilo. Simeon ich
požehnal a Márii, jeho matke,
povedal:

„On je ustanovený na pád a na
povstanie pre mnohých v Izraeli a na
znamenie, ktorému budú odporovať,
– a tvoju vlastnú dušu prenikne meč
–, aby vyšlo najavo zmýšľanie
mnohých srdc.“

Komentár

Simeon žil v nádeji. Aká vzácna cnosť! Jeden z najvznešenejších darov, ktoré nám Boh dáva, keď nás pokrstia. Pán vkladá do našej duše schopnosť s istotou dúfať vo všetko, čo potrebujeme, pretože nás miluje ako svoje milované deti. Človek je bytosť túžob. Kým žije na zemi, žije s túžbou dosiahnuť dobro, šťastie, pretože sme boli stvorení pre Boha, najvyššie dobro a zdroj nekonečného šťastia. Žijeme v nádeji a tá dáva krídla viere a láske. Naopak, kto neprosí Boha, aby rozmnožil nádej, a nepestuje ju, ľahko podľahne sklamaniu a potápa sa vo víroch života. Človek bez nádeje žije uväznený v neláske. Musíme byť „zlodejmi“ nádeje, „kradnúť“ kúsočky Neba, ako hovoril svätý Josemaría, pre tých, ktorí prežívajú ťažké chvíle. Chceme prosiť Pána, na príhovor Panny Márie, *Spes nostra*, aby priniesol svetlo nádeje do všetkých srdc.

Všetci, ktorí sa zúčastňujú tejto scény, idú do chrámu vedený Bohom: Simeon, poháňaný Duchom; Mária a Jozef, aby splnili Mojžišovo prikázanie, ktoré je Božím prikázaním. Nechajme sa viesť Bohom, choďme s Ním všade a vezmime Ho so sebou: tak splníme naše poslanie na zemi a dosiahneme blaženosť Neba.

Mária a Jozef žasnú nad slovami, ktoré Simeon hovorí o novorodenom dieťati, lebo Boh im prostredníctvom slov starca zjavuje nové veci: že dieťa bude znamením protirečenia v Izraeli a že meč prejde dušou Márie, prorokujúc nasledovanie a odmietnutie Krista jeho súčasníkmi a, skryte, umučenie a smrť dieťaťa Boha. Srdcia Márie a Jozefa opäť vyslovujú *áno* Božej vôli, hoci toto oznámenie je radostné a bolestné zároveň, lebo vedia, že Ježiš je Spasiteľ sveta.

Miguel Ángel Torres-Dulce //
Armand Khouury - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/evanjelium-na-piaty-den-
oktavy-narodenia-pana/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/evanjelium-na-piaty-den-oktavy-narodenia-pana/) (11.03.2026)